Написав ШЛВ
Четвер, 16 січня 2014, 03:44

Я молилась Богу та просила Його
ввечері та рано про своє призвання.
Я надію мала в вірі не спіткатись,
щоб у світі тільки Богу підкорятись.
Ввечері та рано,нібо на останок,
знову я в молитві дякую за ранок,
за усі повчання,за життя в стражданні:
-Боже милий,любий все в Твоїй любові,
всі Твої страждання,все Твоєю кров*ю-
нею врятував нас.З вірою порину
в вічність із Тобою,як Твоя дитина
вічною любов*ю...
СЛАВА БОГУ!